

Sygn. akt I 1 C 813/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki jawnej z siedzibą w N.**

przeciwko **A. G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki jawnej z siedzibą w N. kwotę 1 280 złotych (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 000 złotych (jeden tysiąc złotych) za okres od dnia 24 września 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki jawnej z siedzibą w N. kwotę 347 złotych (trzysta czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo Usług (...) spółka jawna z siedzibą w N. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej A. G. kwoty 1 280 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 000 złotych za okres od dnia 24 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, wskazując w uzasadnieniu, iż w dniu 23 sierpnia 2013 roku strony zawarły umowę pożyczki na kwotę 1 000 złotych i mimo upływu terminu wskazanego w umowie, pożyczka nie została przez pozwaną zwrócona.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 listopada 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 5694/13 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciwem od powyższego nakazu zapłaty pozwana A. G. zaskarżyła ten nakaz zapłaty w całości, wskazując na pozorność czynności i oświadczeń stron dotyczących pożyczki i pokwitowania z dnia 23 sierpnia 2013 roku oraz podnosząc, iż umowa pożyczki z dnia 23 sierpnia 2013 roku nie została zrealizowana i nie otrzymała ona kwoty pożyczki, mimo, iż odbiór tej kwoty pokwitowała. Pozwana wskazała nadto, iż wszystkie czynności prawne dokonywane z powodem były pozorne, bowiem powód zamiast prolongaty na spłatę pierwszej pożyczki, tworzył pozorną dokumentację o kolejnych pożyczkach i pobierał od niej każdorazowo co miesiąc gotówką 250 złotych.

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 C 1196/14 Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił powództwo, zaś w związku z wniesioną apelacją Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 23 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Ca 942/14 zaskarżony wyrok uchylił i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, wskazując na konieczność przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2013 roku A. G. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) spółką jawną z siedzibą w N. ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę), na podstawie której udzielono jej pożyczki w kwocie 1 000 złotych, z terminem spłaty do dnia 23 maja 2013 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w łącznej wysokości 1 250 złotych.

A. G. pokwitowała odbiór kwoty 1 000 złotych.

W dniu 23 maja 2013 roku A. G. zwróciła umówioną kwotę 1 250 złotych tytułem zwrotu powyższej pożyczki.

ramowa umowa o pożyczkę (chwilówkę) – k. 78 akt; pokwitowanie – k. 79 akt; dowód wpłaty nr 10/05/2013/K – k. 77 akt

W dniu 23 maja 2013 roku A. G. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) spółką jawną z siedzibą w N. ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę), na podstawie której udzielono jej pożyczki w kwocie 1 000 złotych, z terminem spłaty do dnia 23 czerwca 2013 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w łącznej wysokości 1 250 złotych.

A. G. pokwitowała odbiór kwoty 1 000 złotych.

W dniu 24 czerwca 2013 roku A. G. zwróciła umówioną kwotę 1 250 złotych tytułem zwrotu powyższej pożyczki.

ramowa umowa o pożyczkę (chwilówkę) – k. 81 akt; pokwitowanie – k. 82 akt; dowód wpłaty nr 31/06/2013/K – k. 80 akt

W dniu 23 czerwca 2013 roku A. G. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) spółką jawną z siedzibą w N. ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę), na podstawie której udzielono jej pożyczki w kwocie 1 000 złotych, z terminem spłaty do dnia 23 lipca 2013 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w łącznej wysokości 1 250 złotych.

A. G. pokwitowała odbiór kwoty 1 000 złotych.

W dniu 23 lipca 2013 roku A. G. zwróciła umówioną kwotę 1 250 złotych tytułem zwrotu powyższej pożyczki.

ramowa umowa o pożyczkę (chwilówkę) – k. 84 akt; pokwitowanie – k. 85 akt; dowód wpłaty nr 30/07/2013/K – k. 83 akt

W dniu 23 lipca 2013 roku A. G. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) spółką jawną z siedzibą w N. ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę), na podstawie której udzielono jej pożyczki w kwocie 1 000 złotych, z terminem spłaty do dnia 23 sierpnia 2013 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w łącznej wysokości 1 250 złotych.

A. G. pokwitowała odbiór kwoty 1 000 złotych.

W dniu 27 sierpnia 2013 roku A. G. zwróciła umówioną kwotę 1 250 złotych tytułem zwrotu powyższej pożyczki.

ramowa umowa o pożyczkę (chwilówkę) – k. 87 akt; pokwitowanie – k. 88 akt; dowód wpłaty nr (...) – k. 86 akt

W dniu 23 sierpnia 2013 roku A. G. zawarła z Przedsiębiorstwem Usług (...) spółką jawną z siedzibą w N. ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę), na podstawie której udzielono jej pożyczki w kwocie 1 000 złotych, z terminem spłaty do dnia 23 września 2013 roku. Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w łącznej wysokości 1 250 złotych.

A. G. pokwitowała odbiór kwoty 1 000 złotych.

A. G. nie zwróciła umówionej kwoty tytułem zwrotu powyższej pożyczki.

wniosek o udzielenie pożyczki (chwilówki) – k. 9 akt; ramowa umowa o pożyczkę (chwilówkę) – k. 6 akt; pokwitowanie – k. 8 akt; formularz informacyjny kredytu konsumenckiego – k. 10-11 akt; ogólne warunki umowy pożyczki – k. 12-14 akt

Pismem z dnia 08 października 2013 roku Przedsiębiorstwo Usług (...) spółka jawna z siedzibą w N. wezwało A. G. do niezwłocznej spłaty pożyczki w kwocie 1 250 złotych wynikającej z umowy pożyczki z dnia 23 sierpnia 2013 roku.

ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 15-15v akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając je za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie powód Przedsiębiorstwo Usług (...) spółka jawna z siedzibą w N. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej A. G. kwoty 1 280 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 000 złotych za okres od dnia 24 września 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z łączącej strony umowy pożyczki z dnia 23 sierpnia 2013 roku, która nie została przez pozwaną A. G. zwrócona.

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozorność czynności prawnej, o jakiej mowa w art. 83 § 1 k.c. jest wadą oświadczenia woli polegającą na tym, że składający te oświadczenia próbują wywołać wobec osób trzecich rzeczywiste przeświadczenie, że czynność prawna została rzeczywiście dokonana w takiej postaci, jaka wynika z treści złożonych oświadczeń woli, zaś w rzeczywistości składający oświadczenia woli nie mają zamiaru wywoływania skutków prawnych tej czynności lub mają zamiar wywołania innych skutków prawnych. Dla uznania czynności prawnej za pozorną niezbędne jest złożenie oświadczenia woli dla pozorów drugiej stronie oraz zgoda adresata oświadczenia woli na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Natomiast skutkiem czynności prawnej dokonanej dla pozorów jest jej nieważność. Oświadczenie woli stron złożone dla pozorów nie może bowiem wywoływać skutków prawnych odpowiadających jego treści, ponieważ same strony tego nie chcą (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt I UK 27/12, Lex nr 1218584).

Pozorność zatem to brak zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesny zamiar stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Pozorność czynności prawnej stwierdzonej dokumentem (tak, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) może być udowodniana za pomocą zeznań świadków i przesłuchania stron (tak również Sąd Okręgowy w Łodzi w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie o sygn. I C 149/13).

W niniejszej sprawie, zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie spoczywał ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości. W ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, iż powód przedkładając ramową umowę o pożyczkę (chwilówkę) z dnia 23 sierpnia 2013 roku, jak i pokwitowanie odbioru kwoty pożyczki przez pozwaną A. G. sprostował temu ciężarowi – wykazał bowiem fakt zawarcia umowy oraz fakt przekazania kwoty pożyczki pozwanej. Pozwana zaś A. G. podnosząc w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut pozorności tych czynności, powinna była wykazać, że czynności te podjęte zostały dla pozorów, czego w ocenie Sądu nie uczyniła, nie przedłożyła bowiem żadnego dowodu potwierdzającego jej twierdzenia, stąd też Sąd uznał je za gołosłowne i nie mające potwierdzenia

w zgromadzonym materialnie dowodowym. Zaznaczyć przy tym należy również, iż pozwana – mimo podniesionego zarzutu pozorności nie stawiała się na rozprawę, mimo prawidłowego wezwania, zaś wobec spełnienia przez powoda obowiązku wykazania zasadności jego żądania, ciężar wykazania okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa, to jest okoliczności świadczących o pozorności tej umowy i wypłaceniu kwoty pożyczki, spoczywał właśnie na pozwanej, która jednak temu obowiązkowi nie sprostowała. Reasumując, zgodnie więc z regułą wynikającą z art. 6 k.c. ciężar wykazania faktu zawarcia umowy pożyczki spoczywał na powodzie, natomiast ciężar wykazania okoliczności świadczących w sposób nie budzący wątpliwości o pozorności tej umowy – na pozwanej A. G.. Powód przedłożył do akt sprawy dokumenty – ramową umowę o pożyczkę i pokwitowanie jej odbioru, podpisane osobiście przez pozwaną, wskazujące na istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami. Dokumenty takie, pod którymi widnieje podpis złożony osobiście przez pozwaną, co potwierdziła ona jeszcze w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty, korzystają z domniemania wynikającego w treści art. 245 k.p.c., zgodnie z którym dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie.

Wobec powyższych dowodów przedstawionych przez powoda uznać należało, iż pozwana nieskutecznie zakwestionowała fakt istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, a zatem przyjąć należało, że żądanie powoda jest w całości zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stąd też Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanej A. G. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Usług (...) spółki jawnej z siedzibą w N. kwotę 1 280 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 000 złotych za okres od dnia 24 września 2013 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) w punkcie II wyroku zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie, na rzecz powoda, kwotę 347 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje, w tym kwotę 30 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, 30 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od apelacji, kwotę 270 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje oraz kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.